

SEPPÖ PAJUNEN

LÄHDE

© 2023, Seppo Pajunen
Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-33-0347-8

1. Sonnivuori

Vuoren harjanne pilkotti etäällä jo kauan ennen kuin pääsin sen lähelle. Harjanteen muoto muistutti torahammasta, ylätasanteelta nousi korkea piikki huipulle. Tuuli viskoi toisinaan puiden oksia ja muuta irtainta tasanteella olevaan luolan suuaukkoon. Sen lähellä kasvoi lehtipuita, jotka taipuivat tuulessa. Kaukaa katsoen saattoi kuvitella jonkun lakaisevan luudalla luolan suuaukkoa ja - kovemman tuulenpuuskan sattuessa - kaivelevan sillä hampaan koloon jääneitä roskia ikäänkuin ruoan tähteitä.

Olin tulossa vanhalla Volkkarillani entisille kotikulmilleni Kesäjärven kuntaan pitkän poissaolon jälkeen. Tarkoitus oli mennä Väinö – sedän maatilalle. Tilalla sijaitsi myös vanha kotini, sedän vanha asuintalo. Vanhempani muuttivat siihen sen jälkeen, kun sedän uusi asuintalo oli valmistunut.

Väinön vaimo oli sittemmin menehtynyt parantumattomaan sairauteen ja Väinön kohtaloksi muodostui myöhemmin liikenne-onnettomuus. Se, että parilla ei ollut lapsia, oli varmaan eräs syy saamaani perintöön. Asianajotoimisto oli nimittäin ottanut minuun yhteyttä ja pyytänyt käymään toimistolla. Siellä oli selvinnyt, että minä,

Pekka Puolajanmäki, olen perinyt Väinö-sedältäni parinkymmenen hehtaarin suuruisen maatilän Kesäjärven kunnan Kesäjärven rannalta.

Tilaan kuuluu iso maatalo ja lukuisia pienempiä rakennuksia. Vanha asuintalo, aittoja, navetta, riihi, puuvaja, maakellari, pihasauna, venevaja, vene ja rantasauna. Tila on ollut asumaton sedän kuolemasta saakka, vajaat kaksi vuotta. Perintöön kuuluu myös rahasumma, jolla elää hyvinkin pari kolme vuotta. Sinä aikana olisi keksittävä keino uusien rahahanojen avaamiseksi, jos mielin jatkaa asumista tilalla edelleen.

Olen nyt samalla muuttamassa talolle asumaan tarkoitukseni ryhtyä korjaamaan päärakennusta. Yhdelle miehelle siinä riittää hommaa pitkäksi aikaa. Kuultuani perinnöstä mietin ensiksi, miten suhtautua asiaan. Keväällä kuitenkin pyysin ja sain palkkatyöstäni kaksi vuotta virkavapaata. Siksi aikaa rahoitus ainakin on turvattu. Sen jälkeen voin sitten katsoa, miten asiat ovat. Ollaanko omavaraisia vai pitääkö palata entiseen elämään.

Siitä oli jo lähes vuosi, kun äitikin oli menehtynyt sairauksiinsa. Hänellä niitä oli ollut useita, ei voi olla varma, mikä niistä lopulta sai hänestä yliotteen. Olinhan minä käynyt Kaisaa katsomassa, mutta ne käynnit olivat olleet täynnä tämän

sairautta ja lääkkeitä. Oli pitänyt kuunnella ja vastaila tämän kysymyksiin, jotka eivät kaikki olleet tätä päivää.

Onko isää näkynyt? äiti saattoi kysyä. Kerroin hänelle, että isä oli kuollut jo kauan sitten. Niin, niin, kyllä minä sen tiedän, äiti vielä yritti. Mutta hiljeni sitten. Vähän päästä hän tiedusteli, olinko sattunut näkemään naapurin Berttaa. Nimestä päättelin hänen tarkoittavan henkilöä, jonka kanssa äiti oli leikkinyt kouluikäisenä. Joten vastasin totuuden mukaisesti, etten ole häntä nähnyt.

Nyt olin vapaa hoitovelvoitteista, ja saatoin katsella synnyinseutuani tarkemmin. Muistella lapsuuden leikkejä, katsella nuorena kulkemiani maisemia, kävellä tuttuja polkuja, tavata vanhoja kavereita. Sikäli kuin heitä olisi jäljellä. Saattaahan olla, että kaikki tutut ovat muuttaneet muualle, asutuskeskuksiin.

Näitä miettiessäni olin ehtinyt Sonnivuoren juurelle. Paikka oli saanut nimensä läheiseltä maatilalta karanneen sonnin mukaan. Eläin oli piileskellyt vuoren juurella vaikeakulkuisessa maastossa toista viikkoa ennen kuin se oli saatu kiinni. Vuoren juurella oli pysähdyspaikka ja sen varrella kesäkahvila. Turistit jäivät usein ihastelemaan vuoren jyrkkää kauneutta.

Polku kiipesi loivempaa rinnettä parisataa metriä ylös

tasanteelle. Tasanteelta alkoi myös kalliokiipeilijöitä kiehtova jyrkempi nousu suoraan ylöspäin. Vuoren huippu muodostui kapeasta piikistä, jolla juuri ja juuri pystyi seisomaan kahdella jalalla, sikäli kun pääsi niin korkealle.

Huipun lähelle pääsi myös kulkemalla parin kilometrin verran vuoren rinnettä kiertävää polkua. Mutta huippu oli saavutettavissa vain jyrkkää vuoren seinämää pitkin. Sillä huippua ympäröi etelän puolelta vaikeakulkuinen louhikko, jonka ylittäminen ilman apuvälineitä oli mahdotonta.

Vuoren huipun valloittaneita henkilöitä oli kyläläisissäkin useita. Kapeasta huipusta johtuen myös onnettomuuksia oli sattunut. Ainakin kolme miestä oli pudonnut vuorelta alas. Tästä äkkikuolemasta johtuen yksi miehistä oli jäänyt kummittelemaan vuorelle ja sen läheisyyteen.

Vuosien kuluessa ohi ajaneet autoilijat olivat nähneet varsinkin sumuisina iltoina miehen juoksevan tielle auton eteen. Joskus autoilija oli ehtinyt jarruttaa ja kuljettaja nousta autosta katsomaan, kuinka juoksijan kävi. Mitään miestä ei koskaan ollut löytynyt. Eräs autoilija väitti kivenkovaan nähneensä, miten mies jäi auton alle, mutta ketään ei kuitenkaan näkynyt eikä autossa havaittu törmäysjälkiä.

Tie Sonnivuoren ohitse haarautui kohta pienemmäksi sivutiekseksi. Matkaa oli vielä jäljellä alun toista kilometriä. Tien varrella oli lähde, jolla tiedetään olevan mystisiä voimia. Ihmiset ovat esimerkiksi huuhtoneet siinä silmiään ja saaneet näkönsä takaisin. Tästä todisteena lähteen reunoille on aikaisemmin kasaantunut koko joukko tarpeettomaksi käyneitä silmälaseja. Lähde on melko kookas, sieltä on joskus haettu ämpärikaupalla vettä kotitalouksissa käytettäväksi. Lähde pysyi aikaisemmin sulana miltei läpi talven. Vain tulipalopakkasilla se peittyi ohueen jääriitteeseen, mutta silloinkin jostain kolosta valui aina pieni vesinoro.

Aikaisemmin lähteestä nousi joskus höyryjä. Toisinaan ne olivat eteerisiä, niitä oli helppo hengittää. Toisinaan höyry tuntui kurkussa pistävältä. Silloin sen vaikutus oli ennalta arvaamaton. Höyryä hengittänyt ihminen saattoi joutua jonkinlaiseen transsitilaan ja rupesi näkemään näkyjä. Vaikutus alkoi pian höyryhengityksen jälkeen ja kesti vähintään puoli tuntia.

Itse asiassa olin nuorukaisena kokenut tällaisia hallusinaatioita. Olin kulkenut usein lähteen ohi ilmaa haistellen ja mikäli höyry tuntui pistävältä kurkussa olin jäänyt maleksimaan lähistölle ja seurannut tilanteen kehittymistä kuin elokuvaa.

Tällöin näin poikkeuksetta itseni kömpivän tasanteella olevan luolan suuaukosta sisään. Siellä minua odotti usein aula, jonka seinät olivat täynnä nuolia ja kylttejä. Niissä ohjattiin kävijä haluamaansa paikkaan.

Kyltit vaihtelivat mielialani mukaan, toisinaan niissä luki *juniorit, muusikot, elämänsä kyllästyneet*, .. Joskus seinillä näytti olevan *lattareita, thaihieronta*, .. Sopivin välein seinille asetetut kyltit neuvoivat kääntymän sivukäytävään valinnan mukaan.

Mielialasta riippuen luolassa näkyi toisinaan myös esimerkiksi *ukkosilmaa ja salamointia* tai *kesäinen järvimaisema leppoisine poutapilvineen*.

Pysähdyin lähteen luona ja jäin muistelemaan menneitä aikoja. Kävellessäni tunsin kurkussani pistävän hajun. Onkohan tämä sitä? ehdin ajatella kun näin jo itseni luolan suulla. Valtava mielihyvän tunne valtasi minut. Oloni oli todella levollinen. Tuntui kuin lähde olisi sanonut ”mukava saada sinut tänne takaisin”.

Mielihyvän tunteen haihduttua näin ensimmäisenä *alkulima* – huoneen.

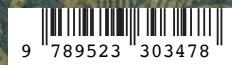
Suunnistin sinne. Muutuin alkulimaksi. Mietin, millaiseen maailmaan haluaisin syntyä. Vai jatkaisinko nykyisessä olomuodossani alkulimana? Mikä olisi tehtäväni maapallolla,

Pekka Puolajanmäki muuttaa perimälleen Väinö sedän maatilalle. Hän kerää sinne yhteisön, joka pyrkii omavaraisuuteen. Tekstissä seurataan nuorten elämää tilalla. Yhteisössä on myös oravanpyörästä hypännyt Taisto, joka tunsi Väinön ja tämän yhteyden lähteeseen.

Tien vieressä Sonnivuoren kupeella sijaitsee lähde, jolla on mystisiä voimia. Toisaalta lähde aiheuttaa hallusinaatioita. Toisaalta se antaa Pekalle kyvyn nähdä tapaamansa ihmisen ajatukset. Pekasta tuntuu, että Väinö ohjailee häntä lähteestä monessa asiassa. Väinö on nimittäin menehtynyt lähteen luona ja sanonut eläessään kuuluvansa lähteen taikapiiriin. Kun uusi asukas tulee maatilalle, Pekka varmistaa lähteeltä että henkilö on yhteisöön sopiva.

Lähteen lisäksi tekstissä esiintyy muutakin mystistä: Kesäjärvessä kuplii. Onko pinnan alla avaruusalusten tukikohta? Liikkuuko rannalla ufoja? Pitkään kiusannutta ongelmaa ratkovat lähinnä Jalo ja Jenna, jotka ihastuvat toisiinsa.

BoD

9 789523 303478